

IN MEMORIAM MARIE VAN EIJSDEN-VINK

14 Maart 1864–24 Dec. 1953

door P. VERDOES

EEN kwart eeuw geleden, in Februari 1929, hebben we mevr. Marie van Eijsden-Vink, als gast van het toenmalige Rotterdams-Hofdstad Toneel, haar laatste grote toneelrol zien spelen: Maria Falkenhoff in „De legende van een leven” van Stefan Zweig. De titel is als een symbool. De dag voor Kerstmis 1953 is zij te 's-Gravenhage gestorven, haar negentigste verjaardag, die zij zo graag zou hebben gevierd, heeft zij niet beleefd en nu is de legende van haar leven getreden in de annalen van de historie onzer stad. Warme herinnering, geleidelijk de klank van een naam zal aan Rotterdam verbonden blijven, vanwege haar kunst en door het aureool harer persoonlijkheid. Als toneelspeelster is zij populair geweest als weinigen en als mens was zij bemind, door het grote publiek op de afstand van verering, door haar vele vrienden met een trouw, die haar levensavond heeft vervuld. Toen zij zestig jaar was, heeft zij op een glorieuze afscheidsavond in de Grote Schouwburg het toneel, dat voor haar een onafgebroken festijn is geweest, vaarwel gezegd, maar nog dertig jaren, terwijl zij in den Haag woonde, is het contact met de mensen en het leven in onze stad niet verbroken. Zij was niet vergeten en bij bijzondere gebeurtenissen gaf zij van haar belangstelling blijk.

En toch was zij van huis uit geen Rotterdamse. Maria Hélène Hendrika Louise Vink is te 's-Gravenhage geboren, jongste in een gezin met zes kinderen. In haar boek „Mijn Toneelleven” heeft zij uitvoerig over haar kinderjaren geschreven en over de sfeer van het toneel, die in het ouderlijk huis werd gebracht door verwante en bevriende tonelisten. Toen ze zeven jaar was, had ze in de kermisweek haar eerste uitgang naar de schouwburg. Zij zag Lien Valois spelen in „De Gelaarsde Kat” en hoorde Rosier Faassen coupletten zingen als koning Kwiek. „Geen vijandschap, geen twist of politiek – dat is de leus van koning Kwiek” (boem uit het orkest). Tot stichting van de visite moest Marietje het in de familiekring nadoen en dat kon ze! Op zolder ging zij voor zich zelf toneelspelen met lappen en oude kledingstukken